

Νόμος 2854/2000 «Δικαστική προστασία κατά το στάδιο που προηγείται της σύναψης συμβάσεων φορέων οι οποίοι λειτουργούν στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των τηλεπικοινωνιών σύμφωνα με την οδηγία 92/13/ΕΟΚ και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 243/7.11.2000)

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

Οι διαφορές που αναφύονται κατά τη διαδικασία που προηγείται της σύναψης συμβάσεων φορέων, οι οποίοι λειτουργούν στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των τηλεπικοινωνιών, διέπονται από τις διατάξεις του παρόντος νόμου, εφόσον η σύμβαση εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 93/38/ΕΟΚ (ΕΕΛ 199 της 9.8.1993), η οποία έχει μεταφερθεί στην εσωτερική έννομη τάξη με το Π.Δ. 57/2000 (ΦΕΚ 45 Α').

Άρθρο 2

Έκταση δικαστικής προστασίας

1. Κάθε ενδιαφερόμενος, ο οποίος έχει ή είχε συμφέρον να του ανατεθεί συγκεκριμένη σύμβαση από τις αναφερόμενες στο άρθρο 1 του παρόντος και έχει υποστεί ή ενδέχεται να υποστεί ζημία από παράβαση της κοινοτικής ή εσωτερικής νομοθεσίας, δικαιούται να ζητήσει προσωρινή δικαστική προστασία, ακύρωση ή αναγνώριση ως άκυρης της παράνομης πράξης του αναθέτοντος φορέα και επιδίκαση αποζημίωσης.

2. Για την έκταση της δικαστικής προστασίας και την εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων, με την επιφύλαξη όσων ορίζονται ειδικότερα στις επόμενες παραγράφους, εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 2 (παρ. 2), 3, 4 5 (παρ. 1 και 2 εδ. β') και 6 του ν. 2522/1997 (ΦΕΚ 178 Α').

3. Ο ενδιαφερόμενος, όταν υποβάλλει αίτηση αποζημίωσης για δαπάνες στις οποίες υποβλήθηκε για την προετοιμασία της προσφοράς ή τη συμμετοχή σε διαδικασία σύναψης σύμβασης, υποχρεούται να αποδείξει εκτός από τις δαπάνες, μόνο την παράβαση της κοινοτικής νομοθεσίας της σχετικής με τη σύναψη συμβάσεων ή των εθνικών κανόνων εφαρμογής της και ότι είχε όντως πιθανότητα ανάληψης της σύμβασης, την οποία πιθανότητα όμως έχασε, λόγω της παράβασης αυτής.

Άρθρο 3

Διαπίστωση

1. Οι αναθέτοντες φορείς έχουν τη δυνατότητα να προσφεύγουν στη διαπιστωτική διαδικασία, όπως αυτή προβλέπεται από την ελληνική έκδοση του Ευρωπαϊκού Προτύπου EN 45503, προκειμένου να τους χορηγείται βεβαίωση ότι κατά δεδομένη στιγμή οι διαδικασίες σύναψης των συμβάσεων που αναφέρονται στο άρθρο 1 του παρόντος είναι σύμφωνες με τη σχετική κοινοτική νομοθεσία, καθώς και με τους εθνικούς κανόνες εφαρμογής της.

2. Το Εθνικό Συμβούλιο Διαπίστευσης που έχει συσταθεί με το ν. 2231/1994 (ΦΕΚ 139 Α'), όπως τροποποιήθηκε με το ν. 2642/1998 (ΦΕΚ 216 Α'), είναι αρμόδιο να διαπιστεύει επιβεβαιωτές και φορείς επιβεβαίωσης σύμφωνα με τα οριζόμενα στο Ελληνικό Πρότυπο το οποίο αποτελεί την ελληνική έκδοση του Ευρωπαϊκού Προτύπου EN 45503.

3. Επιτρέπεται στους αναθέτοντες φορείς να χρησιμοποιούν σύστημα επιβεβαίωσης, το οποίο έχει εγκαθιδρυθεί από άλλο Κράτος - Μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρθρο 4

Συνεργασία των ελληνικών αρχών με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Για τη συνεργασία των ελληνικών αρχών με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 7 του ν. 2522/1997, με τις ακόλουθες τροποποιήσεις:

α. Οι προθεσμίες των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 7 του ν. 2522/1997 που αναφέρονται στην υποχρέωση διαβίβασης στοιχείων στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή και την αποστολή

στοιχείων στην αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου, ορίζονται σε τριάντα (30) και δεκαπέντε (15) ημέρες, αντίστοιχα.

β. Η κατά την παρ. 1 στοιχείο β' και παρ. 3 του άρθρου 7 του ίδιου νόμου γνωστοποίηση στην Επιτροπή ότι δεν έγινε καμία επανορθωτική ενέργεια μπορεί, ιδίως, να βασίζεται στο γεγονός ότι για την πιθανολογούμενη παράβαση έχει ήδη ασκηθεί ένδικο βοήθημα, οπότε η υπηρεσία του αρμόδιου Υπουργείου ενημερώνει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για το αποτέλεσμα της δίκης, όταν αυτό γίνει γνωστό.

γ. Οι αναθέτοντες φορείς οφείλουν να διαβιβάζουν στο αρμόδιο Υπουργείο τα αναφερόμενα στην παρ. 5 του άρθρου 7 του ν. 2522/1997 στοιχεία έως τις 10 Φεβρουαρίου κάθε έτους.

δ. Ως αρμόδιο Υπουργείο νοείται το Υπουργείο το οποίο έχει κατά νόμο την εποπτεία ή τον έλεγχο του αναθέτοντος φορέα.

Άρθρο 5

Συμβιβασμός

1. Κάθε πρόσωπο που έχει ή είχε συμφέρον να του ανατεθεί μία σύμβαση από τις αναφερόμενες στο άρθρο 1 του παρόντος και το οποίο θεωρεί ότι, στα πλαίσια της διαδικασίας σύναψης της σύμβασης αυτής, έχει υποστεί ή υπάρχει κίνδυνος να υποστεί βλάβη λόγω παραβίασης της σχετικής κοινοτικής νομοθεσίας ή των εθνικών κανόνων εφαρμογής της, μπορεί να ζητήσει την υπαγωγή της υποθέσεως σε διαδικασία συμβιβασμού, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

2. Η αίτηση για την υπαγωγή στη διαδικασία συμβιβασμού υποβάλλεται εγγράφως είτε στην Επιτροπή είτε στο Υπουργείο Ανάπτυξης είτε στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων είτε στο Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών. Οι ελληνικές αρχές διαβιβάζουν την αίτηση στην Επιτροπή εντός είκοσι (20) ημερών από την υποβολή της.

3. Όταν η Επιτροπή κρίνει, βάσει της αίτησης που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, ότι η διαφορά αφορά την ορθότητα εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου, καλεί τον αναθέτοντα φορέα να δηλώσει εάν προτίθεται να συμμετάσχει στη διαδικασία συμβιβασμού.

Εάν ο αναθέτων φορέας αρνηθεί να συμμετάσχει, τότε η Επιτροπή πληροφορεί το πρόσωπο που υπέβαλε την αίτηση ότι η διαδικασία δεν μπορεί να αρχίσει. Εάν ο αναθέτων φορέας δώσει τη συγκατάθεσή του, τότε εφαρμόζονται οι διατάξεις των παραγράφων 4 έως 7 αυτού του άρθρου.

4. Η Επιτροπή προτείνει, το ταχύτερο δυνατόν, ένα διαμεσολαβητή, από κατάλογο ανεξάρτητων προσώπων που έχουν εξουσιοδοτηθεί προς τούτο. Τον κατάλογο αυτόν καταρτίζει η Επιτροπή ύστερα από διαβούλευση με τη συμβουλευτική επιτροπή για τις δημόσιες συμβάσεις ή, εάν πρόκειται για τους αναθέτοντες φορείς οι δραστηριότητες των οποίων ορίζονται από το άρθρο 2 παρ. 2 στοιχείο δ' της οδηγίας 93/38/ΕΟΚ, ύστερα από διαβούλευση με τη συμβουλευτική επιτροπή για τις συμβάσεις του τομέα τηλεπικοινωνιών.

Κάθε μέρος που συμμετέχει στη διαδικασία συμβιβασμού δηλώνει εάν δέχεται το διαμεσολαβητή και ορίζει έναν πρόσθετο διαμεσολαβητή. Οι διαμεσολαβητές μπορούν να καλέσουν δύο άλλα άτομα το πολύ, ως εμπειρογνώμονες, για να τους συμβουλευονται κατά τις εργασίες τους. Τα μέρη που συμμετέχουν στη διαδικασία συμβιβασμού και η Επιτροπή, μπορούν να εξαιρούν τους πραγματογνώμονες που κάλεσαν οι διαμεσολαβητές.

5. Οι διαμεσολαβητές παρέχουν στο πρόσωπο που ζήτησε την εφαρμογή της διαδικασίας συμβιβασμού, στον αναθέτοντα φορέα και σε όποιον άλλο υποψήφιο ή προσφέροντα που συμμετέχει στην εν λόγω διαδικασία σύναψης της σύμβασης, τη δυνατότητα να εκθέσει εγγράφως ή προφορικώς το ιστορικό της διαφοράς.

Οι διαμεσολαβητές προσπαθούν να επιτύχουν το συντομότερο συμφωνία μεταξύ των μερών, σύμφωνα προς το κοινοτικό δίκαιο.

Οι διαμεσολαβητές ενημερώνουν την Επιτροπή για τα πορίσματα και για τα αποτελέσματα στα οποία κατέληξαν.

6. Το πρόσωπο που ζήτησε την εφαρμογή της διαδικασίας συμβιβασμού και ο αναθέτων φορέας δικαιούνται, ανά πάσα στιγμή, να θέσουν τέρμα στη διαδικασία.

7. Το πρόσωπο που ζήτησε την εφαρμογή της διαδικασίας συμβιβασμού και ο αναθέτων φορέας φέρουν τα έξοδα της συμμετοχής τους, εκτός αν τα μέρη αποφασίσουν διαφορετικά. Επιπροσθέτως, έκαστος φέρει το ήμισυ των εξόδων της διαδικασίας, χωρίς να συμπεριλαμβάνονται τα έξοδα των παρεμβαίνόντων μερών.

8. Όταν, στα πλαίσια δεδομένης διαδικασίας για τη σύναψη σύμβασης, ένας ενδιαφερόμενος κατά την έννοια της παραγράφου 1, εκτός από το πρόσωπο που ζήτησε την εφαρμογή της διαδικασίας συμβιβασμού, έχει ασκήσει βοήθημα, ο αναθέτων φορέας ενημερώνει σχετικά τους διαμεσολαβητές. Οι διαμεσολαβητές ενημερώνουν τον ενδιαφερόμενο ότι έχει ζητηθεί η εφαρμογή της διαδικασίας συμβιβασμού και τον καλούν να δηλώσει εντός τακτής προθεσμίας εάν συμφωνεί να συμμετάσχει στη διαδικασία αυτή. Εάν ο ενδιαφερόμενος αρνηθεί να συμμετάσχει ή εάν παρέλθει άπρακτη η ορισθείσα προθεσμία, οι διαμεσολαβητές μπορούν να αποφασίσουν, δια πλειοψηφίας εφόσον είναι αναγκαίο, να τερματίσουν τη διαδικασία συμβιβασμού, εάν κρίνουν ότι η συμμετοχή του προσώπου αυτού είναι απαραίτητη για την επίλυση της διαφοράς, αμέσως δε κοινοποιούν στην Επιτροπή την απόφασή τους αυτή με πλήρη αιτιολογία.

9. Τα μέτρα που λαμβάνονται κατ' εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου δεν θίγουν:

α) Τα μέτρα που ενδέχεται να λάβουν η Επιτροπή ή οι ελληνικές αρχές κατ' εφαρμογή των άρθρων 226 (169) και 227 (170) της Συνθήκης ή κατ' εφαρμογή του άρθρου 4 του παρόντος.

β) Τα δικαιώματα του προσώπου που ζήτησε την εφαρμογή της διαδικασίας συμβιβασμού, τα δικαιώματα του αναθέτοντος φορέα ή τα δικαιώματα οποιουδήποτε άλλου προσώπου.

Άρθρο 6

1. Στο άρθρο 30 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής:

«3. Σε υποθέσεις εξαιρετικής φύσεως που συνταράσσουν την κοινή γνώμη ο Υπουργός Δικαιοσύνης μπορεί να ζητήσει από τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου να διατάξει την κατά απόλυτη προτεραιότητα διεξαγωγή της ποινικής διαδικασίας σε οποιαδήποτε φάση της ή και από το αρμόδιο δικαστήριο των εφετών να εφαρμόσει τις διατάξεις του άρθρου 29 παράγραφοι 2 και 3.».

2. Το άρθρο 35 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας τροποποιείται ως εξής: «Άρθρο 35 Ανώτατη διεύθυνση στην ανάκριση

Η ανώτατη διεύθυνση στην ανάκριση ανήκει στον εισαγγελέα εφετών, που έχει επιπλέον το δικαίωμα να ενεργεί, προσωπικά ή με κάποιον από τους αντιεισαγγελείς που υπάγονται σε αυτόν, προκαταρκτική εξέταση σύμφωνα με το άρθρο 31 παράγραφος 1 για κάθε έγκλημα που γίνεται μέσα στην περιφέρειά του. Το ίδιο δικαίωμα έχει και ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, ο οποίος επίσης μπορεί να διατάσσει στις περιπτώσεις του άρθρου 30 παράγραφος 3 τη διεξαγωγή της ανάκρισης κατά απόλυτη προτεραιότητα.».

Άρθρο 7

Έναρξη ισχύος

1. Η ισχύς των διατάξεων του παρόντος νόμου αρχίζει δύο (2) μήνες από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

2. Οι διατάξεις των άρθρων 1 έως 5 του παρόντος νόμου διέπουν τις διαφορές που αναφύονται από πράξεις ή παραλείψεις, οι οποίες εκδίδονται ή συντελούνται μετά την έναρξη ισχύος του. Οι διατάξεις του άρθρου 6 εφαρμόζονται και σε εκκρεμείς υποθέσεις.

[Η παρ.2 τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με την παρ.2 άρθρ.28 Ν.2915/2001 (ΦΕΚ Α' 109)]